ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ៦៤
ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៤
សាលដីកា
លេខៈ១២២
ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល
បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ
១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រមរបាការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី
-កញ្ញា ....

តំណាងមហាអយ្យការ
-លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥៧៥ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៣របស់សាលាឧទ្ធរណ៍វាង

ដើមចោទ ឯកឧត្តម អហចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ អាយុ៥៨ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរទីប្រឹក្សារាជរដ្ឋាភិបាល ទីលំនៅផ្ទះលេខ៤៩៩ ក្រុម ១៨ ភូមិបានអង្គាញ់ ឃុំព្រែកឯង ស្រុកគៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ។

មានមេធាវី លោក សចង

និងចុងចម្លើយ លោក គបរ ដើមបណ្តឹងសាទុក្ខអាយុ៣៤ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ មុខរបរ សិប្បកម្មឡតដ្ឋទីលំនៅភូមិលេខ០១ សង្កាត់ច្រាំងចំរះ ខណ្ឌឫស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះដូ គង់ (ស) ម្តាយឈ្មោះ មួង ម៉ាលីស(ស) ប្រពន្ធឈ្មោះ រស់ សារៀម ។

អំពីវិវាទៈ ប្តឹងទាមដីទំហំ៧២០០ម^2 និងទំហំ២៧៥ម×៣០ម

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៦៤ ចុះថ្ងៃទី០៦ខែកុម្ភៈឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោកគបរ មិនសុខចិត្ត នឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសាលដីកាទាំងមូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២០-១២-២០០២ របស់ដើមចោទឯកឧត្តម អ៊ឹង ហួត បានប្តឹងទាមទារសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីទំហំ៧២០០ម² និងទំហំ២៧៥មx៣០ម ពីឈ្មោះគបរ ដោយសំអាងហេតុថា ដីនោះខ្លួនបានទិញពីឈ្មោះសៀ គីសូ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ខ្លួនបានដាក់ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ដី ធ្វើរួចហើយ ចុះថ្ងៃទី១៣-១១-១៩៩២ និងដីមួយឡូត៍ទៀតដែលស្ថិតនៅជាប់គ្នានោះខ្លួន(អ៊ឹង ហួត) ក៏ បានដាក់ពាក្យស្នើសុំកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់រួចហើយដែរ ចុះថ្ងៃទី០១-០៤-១៩៩២ ហើយដីឡូត៍ម៉ាងពីរនោះដែលខ្លួនបានទិញគឺមានសិប្បកម្មឡឥដ្ឋនេះមួយរួចហើយ ប៉ុន្តែក្រោយមកខ្លួនក៏បានជួលសិប្បកម្មឡឥដ្ឋនេះទៅឱ្យ ឈ្មោះគបរ ជាចុងចម្លើយ ក្នុងតម្លៃ២០០ដុល្លាអាមេរិក (ពីរយដុល្លាអាមេរិក) ក្នុង១ខែស្រាប់តែនៅ ពេលដែលខ្លួនបានទាមទារយកដីនោះមកវិញ បែរជាភាគីចុងចម្លើយឈ្មោះគបរ មិនព្រមចាកចេញប្រគល់ដីនោះមកវិញឡើយ ទើបខ្លួនដាក់ពាក្យបណ្តឹងមកតុលាការទាមទារសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដី ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ច) ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទ ឯកឧត្តមអ៊ឹង ហួត ចុះថ្ងៃទី២០-១២-២០០២ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ទទួលស្គាល់ការផ្ទេរសិទ្ធិពីឯកឧត្តមអហាឱ្យលោកមេធាវីសេចដជាតំណាងទុកជា ត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ ។

៣-ទទួលស្គាល់ដីដែលមានទំហំ៧២០០ម ការ៉េ ដូចក្នុងលិខិតផ្ទេរសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាន់កាប់ដីធ្លីមានបញ្ជាក់លេខ១១៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០១-១០-២០០២ របស់ចៅសង្កាត់ច្រាំងចំរេះ២ និងទំហំ២៧៥ម៉ែត្រx ៣០ម៉ែត្រ ដូចក្នុងបង្កាន់ដៃស្នើសុំកាន់កាប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីលេខ២៣១៦៦ ចុះថ្ងៃទី០៣-០៤-១៩៩២ របស់ការិយាល័យកសិកម្មស្រុកឫស្សីកែវ ស្ថិតនៅភូមិ១ សង្កាត់ច្រាំងចំរេះ២ ខណ្ឌឫស្សីកែវ ក្រុងភ្នំពេញ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ឯកឧត្តម អហានិងលោកជំទាវ អ៊ឹង ម៉ាលីសអ៊ីវន តទៅ ។

៤- បង្គាប់ឱ្យភាគីចុងចម្លើយលោកគបរ រុះរើសំណង់របស់ខ្លួនដែលបានសង់បន្ថែម ព្រមទាំងសំភារៈផ្សេងៗ ដែលជារបស់ខ្លួនទៀតចេញពីដីនោះជាបន្ទាន់ បន្ទាប់ពីសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ រួចប្រគល់ដីនិងសំណង់ចាស់ព្រមទាំងសំភារៈផ្សេងៗដែលជារបស់ដើមចោទជូនទៅភាគីដើមចោទគ្រប់គ្រងដូចដើមវិញ ។

៥- ចំពោះបណ្តឹងទាមទារថ្លៃសំណងផ្សេងៗ របស់ដើមចោទលើសពីនេះ ត្រូវបដិសេធចោល ។

៦-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីចំនួន៧០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុកជាស្រេចតែនៅពេលសាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់ចំនួន៧០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ និងឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួន១% លើតម្លៃជាក់ស្តែងដែលប្រាក់ពន្ធនោះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋចំនួន៨០% និងរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំង ប្រទេសចំនួន២០% ។

៧- សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូភាគី សម្រេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍ក្នុង កំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ២៦(ច) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោកគបរ មិនសុខចិត្តនឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ច) ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការ ក្រុងភ្នំពេញ លើសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២២ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី២២-០៧-២០០៣ របស់ឈ្មោះគបរ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោល ដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣០(ច) ចុះថ្ងៃទី០៣-០៦-២០០៣ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើសាលក្រមទាំងមូល ។

៣- កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣,០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់ទុករួចហើយគឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ៊ឹងចំនួន២៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ចំនួន៤៥០រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះនចំនួន៥.០០០រៀល និងអាជ្ញាធរតុលាការចំនួន៥.០០០រៀល ។ នៅពេលសាលដីកានេះ ចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ប្រាក់១៣០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ ។

៤-សាលដីកានេះជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៧-១០-២០០៣ ចំពោះមុខមេធវីតំណាង ដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ និងប្រកាសជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២២-១០-២០០៣ ចំពោះមុខមេធាវីតំណាងដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ ។

បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់លោកគបរ មិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសាលដីការទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាបំភ្លឺរបស់ឯកឧត្តម អហចុះថ្ងៃទី២៦ ខែ មេសា ឆ្នាំ២០០៤

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការថា៖

-បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ចុងចម្លើយ ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកពិនិត្យពិចារណា ។

-សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ)ចុះថ្ងៃទី២២ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្ដីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្ដាប់ចម្លើយរបស់ឯកឧត្ដមអហាឆ្លើយថា រឿងក្ដីនេះកើតឡើងមកតាំងពីឆ្នាំ១៩៩៧ មកគឺនៅម៉ុគីឡូម៉ែត្រលេខ៧ ដោយដីនេះខ្លួនបានទិញតាំងពីឆ្នាំ១៩៩២ មកម្ល៉េះ បន្ទាប់មកក្នុងឆ្នាំ១៩៩២ នេះដែរ ខ្លួនក៏បានសុំបើកសិប្បកម្មឡឥដ្ឋមួយ មានច្បាប់ទម្លាប់ត្រឹមត្រូវ។ ក្រោយមកខ្លួនក៏បានជួលឱ្យគេបាន ៣០០ដុល្លារ ក្នុង១ខែ តែគេពុំបានគោរពតាមកិច្ចសន្យាសោះ ព្រោះគេបានជីកស្រះទឹកមួយនៅខាងក្រោយនៃដី ដោយគ្មានការព្រមព្រៀងពីខ្លួន ខ្លួនក៏សសម្រេចចិត្ដឈប់ជួលឱ្យគេទៀតទៅ ក្រោយមកទៀតខ្លួនក៏បានជួលឱ្យប្អូនថ្លៃរបស់ខ្លួន ឈ្មោះគបរ វិញ តែតម្លៃប្រាក់ឈ្នួល២០០ដុល្លារ ក្នុង១ខែ ប៉ុន្ដែតាំងពីជួលនេះមក គេបានបង់តម្លៃប្រាក់ឈ្នួល ឱ្យខ្លួន បានតែ ២ខែ តែប៉ុណ្ណោះ ។

ស្រាប់តែនៅពេលដែលខ្លួនបានទាមទារយកដីនោះមកវិញឈ្មោះគបរ នេះពុំព្រមប្រគល់ដីនេះមកឱ្យខ្លួនវិញទេ កន្លងមកខ្លួនក៏បានប្រាប់គេដែរថា នៅពេលដែលខ្លួនលក់ដីនេះបានហើយខ្លួននឹងប្រគល់ប្រាក់ឱ្យខ្លះ ប៉ុន្ដែឈ្មោះគបរ នេះនៅតែពុំព្រមទៀត ដូច្នេះខ្លួននៅតែប្រកាន់ជំហរដដែល គឺ ខ្លួនទាមទារសំណងរបស់ខ្លួនមកវិញ ហើយខ្លួនមិនអាចឱ្យប្រាក់បន្ថែមទៅគេទៀតបានទេ ។

សូមលោកតុលាការកំពូល មេត្ដាជួយវិនិច្ឆ័យតាមការគួរ ។

ខ្លួនសូមបញ្ជាក់បន្ថែមទៀតថា គេបាននិយាយគំរាមកំហែងថា គេមិនឱ្យខ្លួន និងគ្រួសាររបស់ ខ្លួនមានសេចក្ដីសុខឡើយ ។

បានស្ដាប់ សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីលោកសចដការពារឱ្យដើមចោទបញ្ជាក់ថា

សាលាឧទ្ធរណ៍ បានសម្រេចសេចក្ដីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវហើយ ម៉្យាងទៀតកូនក្ដីរបស់ខ្លួនពិតជាបានជួលសិប្បកម្មឡឥដ្ឋនេះទៅឱ្យឈ្មោះគបរ មែនព្រោះមានសាក្សីដឹងឮត្រឹមត្រូវប្រាកដមែន។ ហើយឈ្មោះគង់ បុរិន្ទ នេះតាំងពីជួលមកគេបានធ្វើអ្វីៗនៅលើដីនេះ សុទ្ធតែពុំមានឯកភាពពីឯកឧត្ដមអហាជាម្ចាស់ទេ ។ ចំពោះសំណងដែលទាមទារដោយសារថា បានរស់នៅលើដីនោះ គឺពិតជាពុំត្រឹមត្រូវទេ និងការទាមទារថ្លៃចំពោះឡឥដ្ឋនៅលើដីនេះពី ឯកឧត្ដមអហានៅសាលាឧទ្ធរណ៍ក៏ពុំបានសម្រេចឱ្យដែរ ។ ចំពោះការបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលនេះ គេពុំបានបង់ឲ្យកូនក្ដីខ្លួន តាមការកំណត់ដែរ គឺបានបង់តែ២ខែ ប៉ុណ្ណោះ ។

-សូមទាមទារដី និងឡឥដ្ឋ ជារបស់កូនក្ដីខ្លួនមកវិញ ។

-សូមទាមទារប្រាក់ថ្លៃឈ្នួល ដែលភាគីចុងចម្លើយ ពុំបានបង់ឲ្យកូនក្ដីខ្លួនរហូតមក និងសូមឲ្យភាគីចុងចម្លើយរុះរើចេញ បើមានការសាងសង់ថ្មីនៅលើដី ដែលគ្មានការយល់ព្រមពីកូនរបស់ខ្លួន ។

-សូមលោក តុលាការមេត្ដាតម្កល់សាលដីការបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដើមចោទ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីដើមចោទ

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះគបរ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ កមជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ការដែលចុងចម្លើយ សុំឲ្យដើមចោទចេញសោហ៊ុយឲ្យខ្លួនចំនួន៤៧២២៥ដុល្លារអាមេរិក ជាថ្នូរទៅនឹងការកែលំអឡូតដ្ឋ ដែលមានស្រាប់នោះ គឺជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើយ ពីព្រោះថា ដើមចោទបានអនុញ្ញាតឲ្យចុងចម្លើយត្រឹមតែស្នាក់នៅ និងធ្វើអាជីវកម្មលើឡូឥដ្ឋ ដែលមានស្រាប់តែប៉ុណ្ណោះ ហើយម្យ៉ាងទៀត ការចេញសោហ៊ុយកែលំអរឡូតដ្ឋនេះ ក៏ពុំមានការសន្យា ឬការយល់ព្រមអ្វីពីដើមចោទ ដែលតម្រូវឲ្យដើមចោទ មានកាតព្វកិច្ចឡើយ ។ ម្យ៉ាងទៀតចុងចម្លើយ ក៏មិនបានជូនភស្តុតាង ស្តីអំពីការចំណាយនេះសម្រាប់ជាមូលដ្ឋានក្នុងការគិតគូដែរ ។

-យល់ឃើញថា ពុំមានភស្តុតាងណា បញ្ជាក់ថា ដើមចោទបានឲ្យដីទំនាស់ដាច់ទៅចុងចម្លើយទេ។

-យល់ឃើញថា លោកគបរ បានទទួលលិខិតបង្គាប់ឲ្យធ្វើសារណា និងដីកាកោះឲ្យមកចូលរួម នាសវនាការនេះហើយ ប៉ុន្តែលោកពុំបានធ្វើសារណា និងពុំបានមកចូលរួមនាសវនាការនេះទេ ហើយបានសុំពន្យាពេលសវនាការនេះ ទៅថ្ងៃក្រោយ ប៉ុន្តែពុំមានមូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ ដែលអាចពន្យាពេលឲ្យបានទេ ។ ដូច្នេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះកំបាំងមុខចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខដើមចោទ កំបាំងមុខចុងចម្លើយ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ២០៩ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះគបរ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៥៦(ឈ) ចុះថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។ x

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩០០០រៀល ដែលដើមចោទបានបង់គឺ

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់

- ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោងចំនួន១៥.០០០រៀល សរុប១៩០០០រៀល

-បង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយសងប្រាក់១៩០០០រៀល ទៅដើមចោទវិញ និងបង្គាប់ឱ្យចុងចម្លើយបង់ ពន្ធសមាមាត្រ តាមការកំណត់របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ។

៤- សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៤